

QUA VÀ CÔNG

Tranh
cổ tích
Việt
Nam

nhà nam

NHÀ XUẤT BẢN
MỸ THUẬT

QUA VÀ CÔNG

MINH CHÂU *kể*, TRẦN MINH TÂM *vẽ*

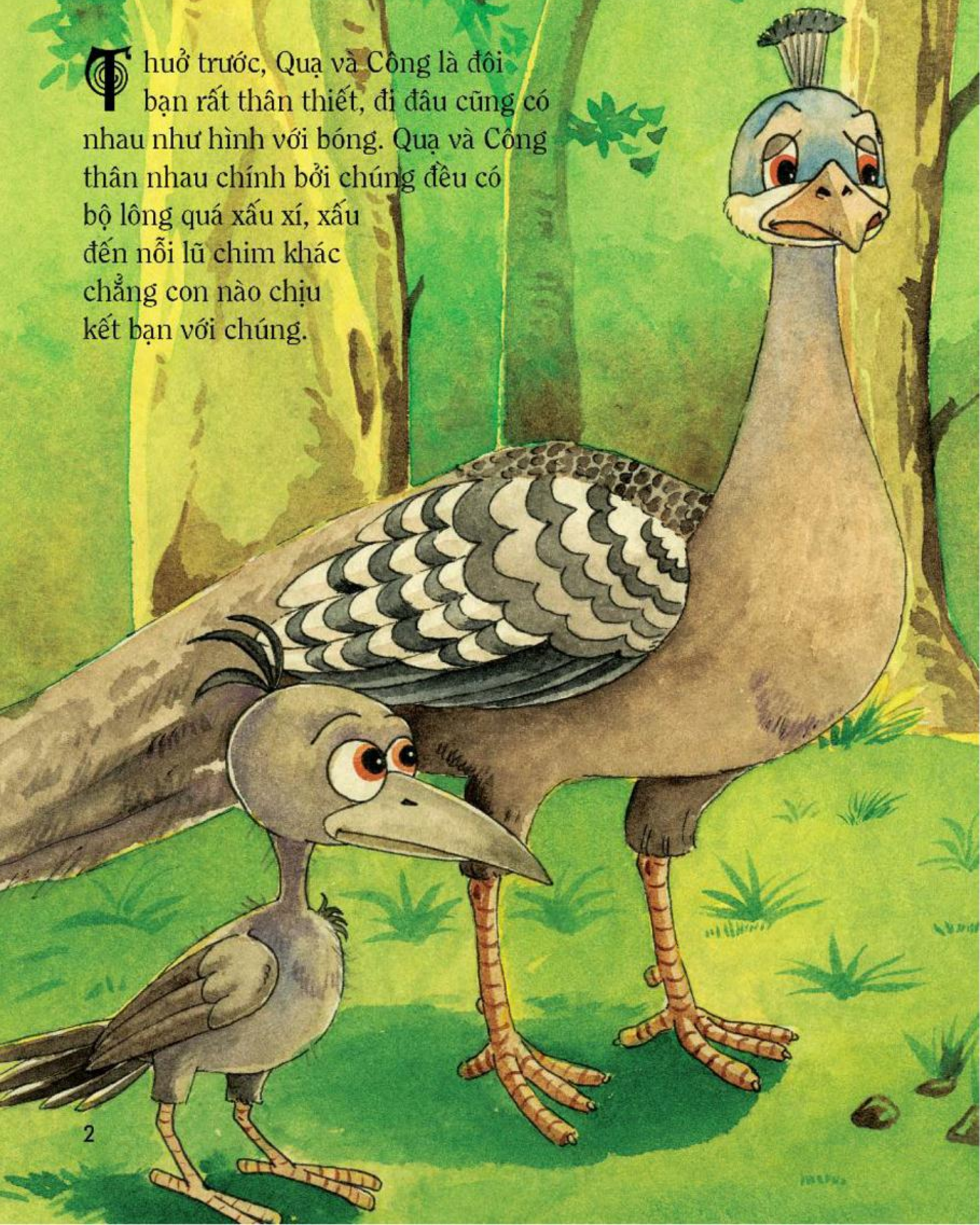

nhà nam

NHÀ XUẤT BẢN
MỸ THUẬT

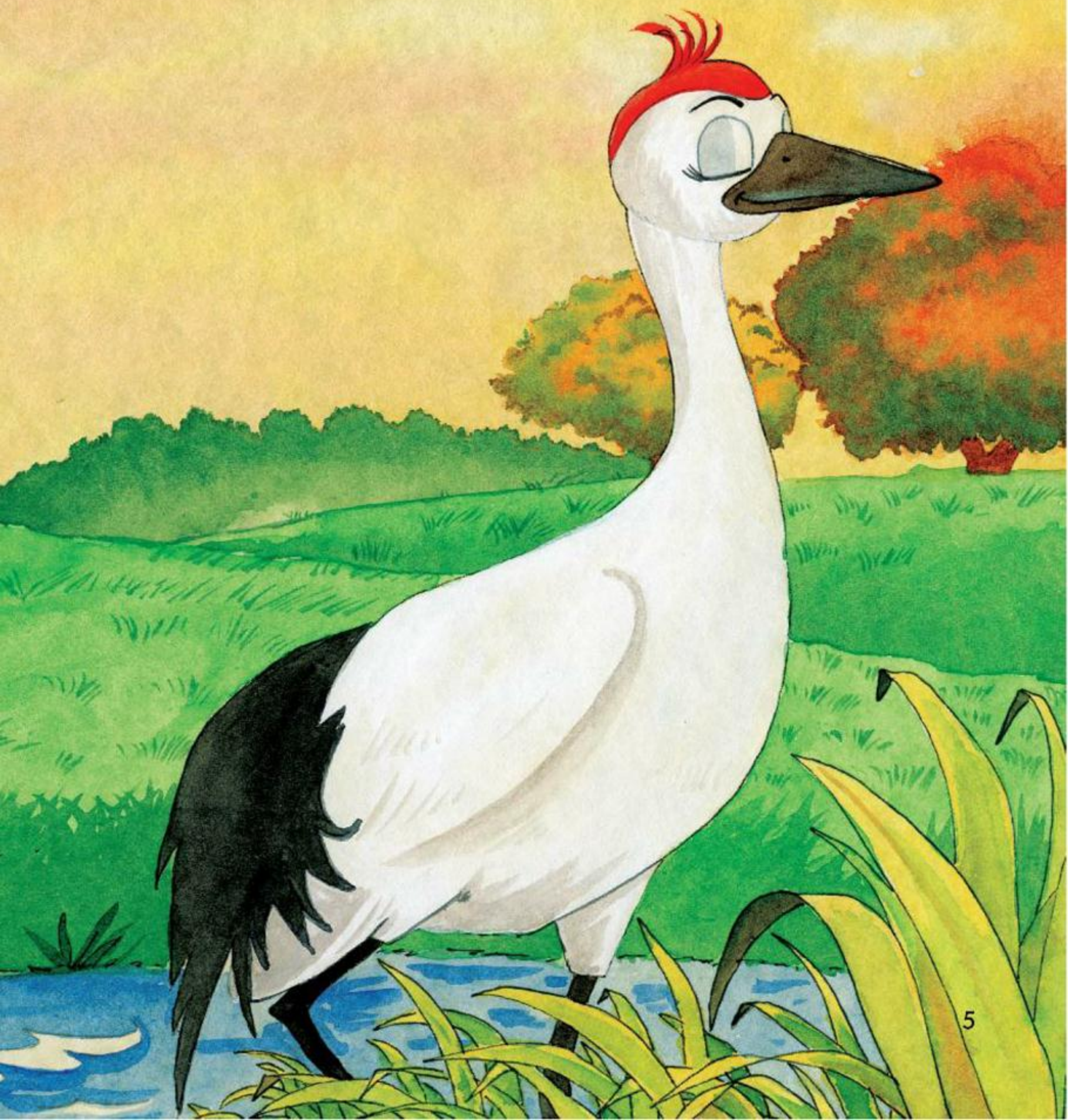
Thở trước, Qua và Công là đôi bạn rất thân thiết, đi đâu cũng có nhau như hình với bóng. Qua và Công thân nhau chính bởi chúng đều có bộ lông quá xấu xí, xấu đến nỗi lũ chim khác chẳng con nào chịu kết bạn với chúng.

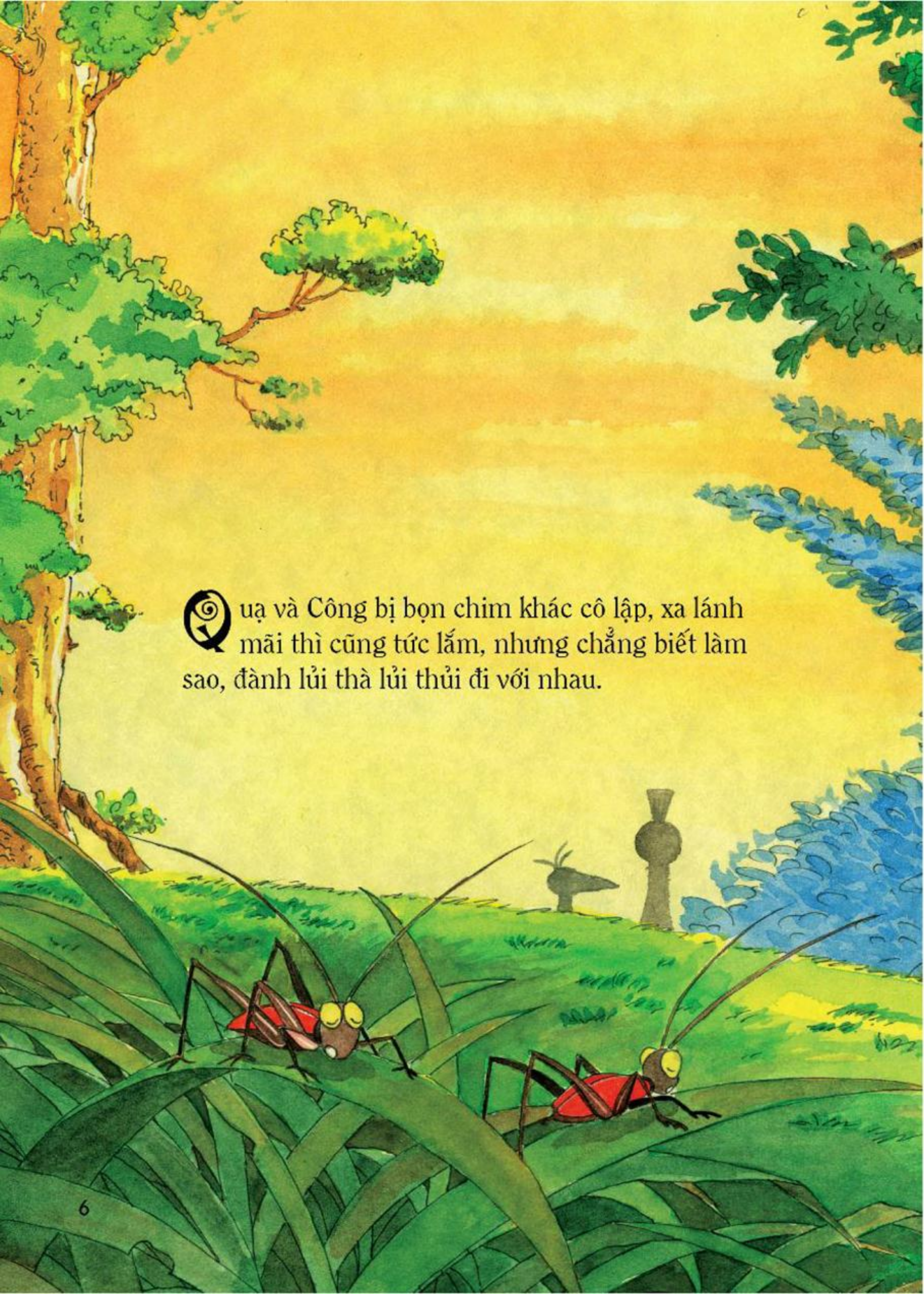

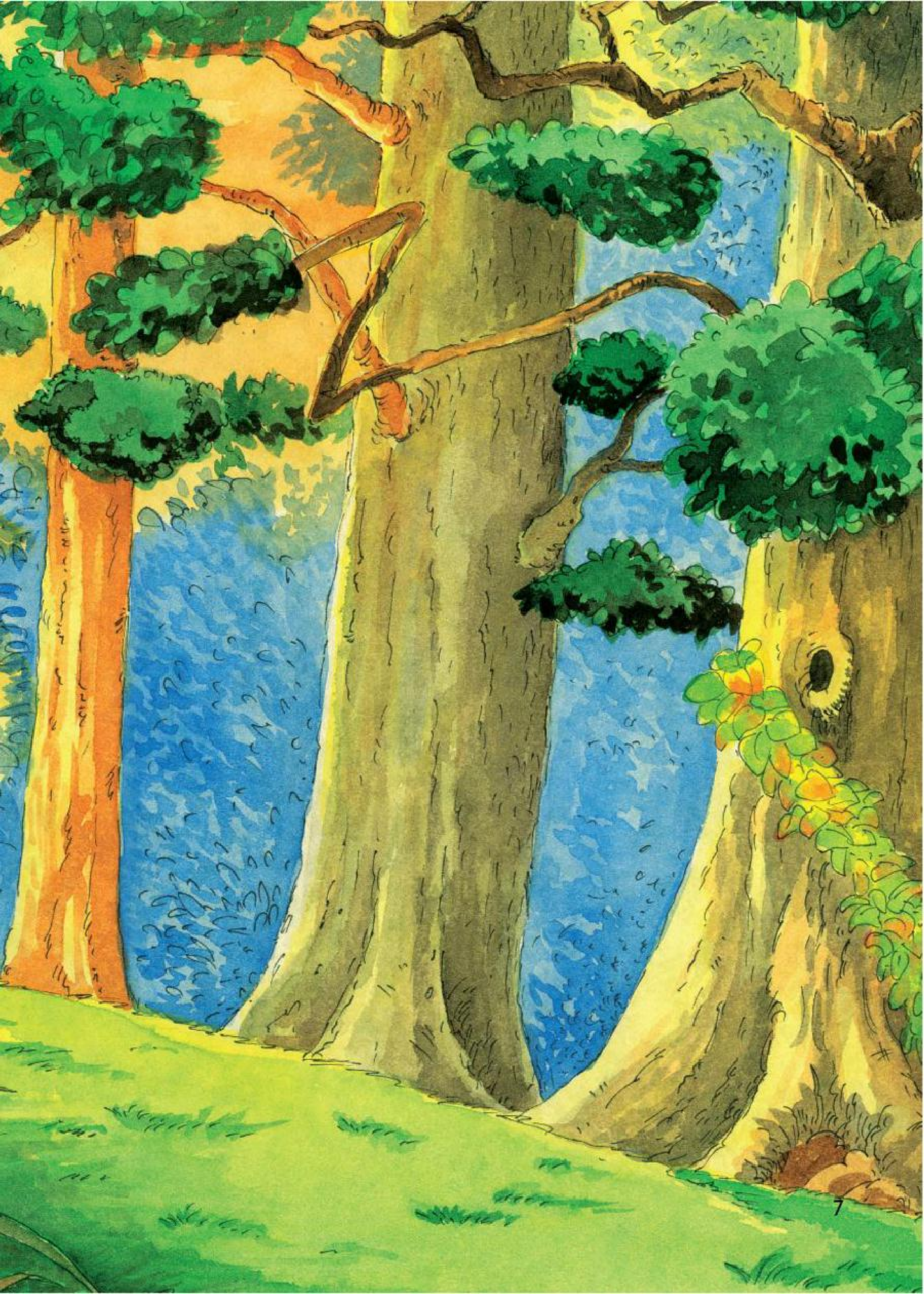

Lông Quạ và lông Công đều tuyền một màu trắng nhờ nhờ đục đục lại bần bần như màu cháo lòng, trông như mới từ trong bùn chui lên, chứ chẳng được trắng nuột trắng nà như Bò câu hay trắng bạc quý phái như Hạc.

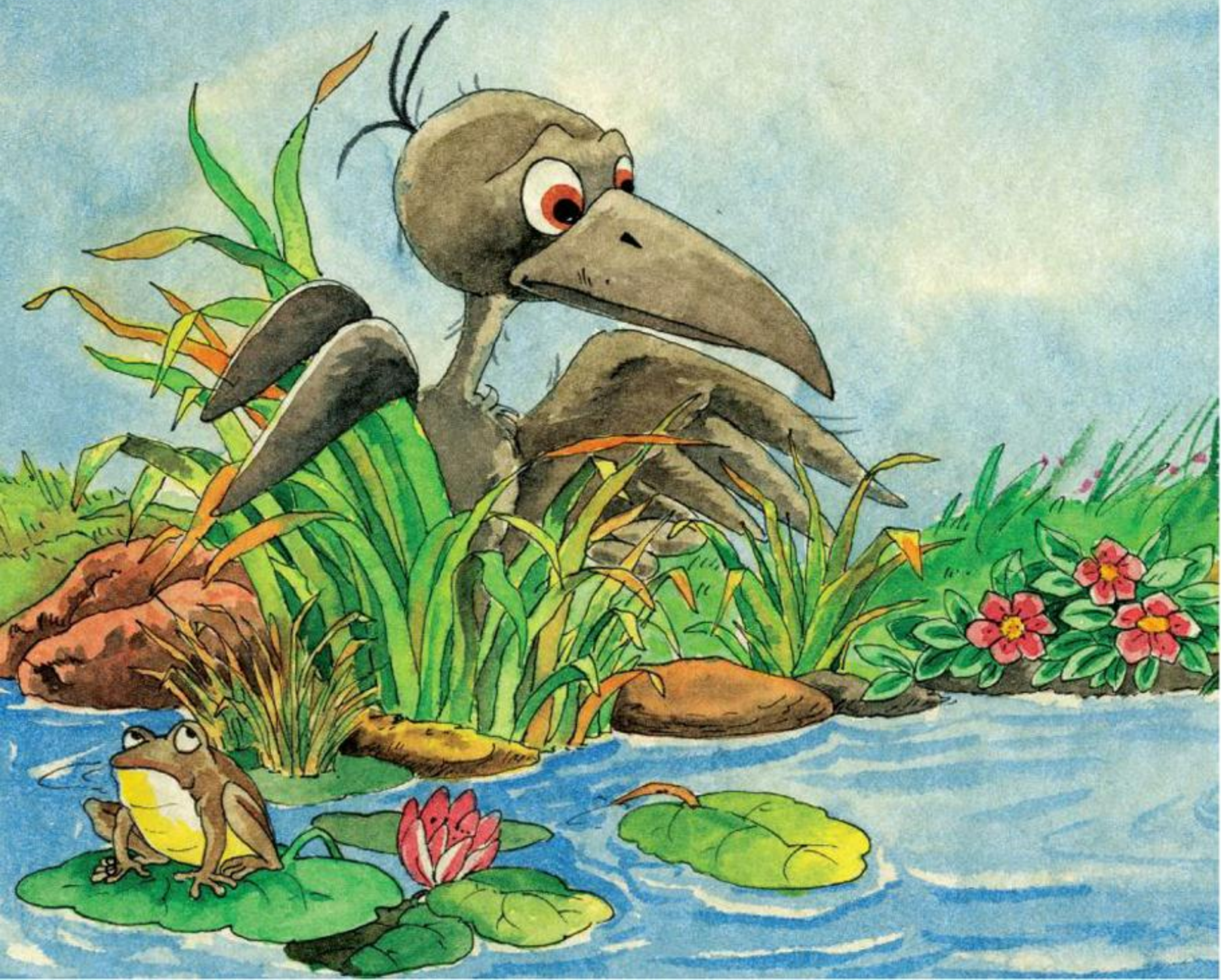

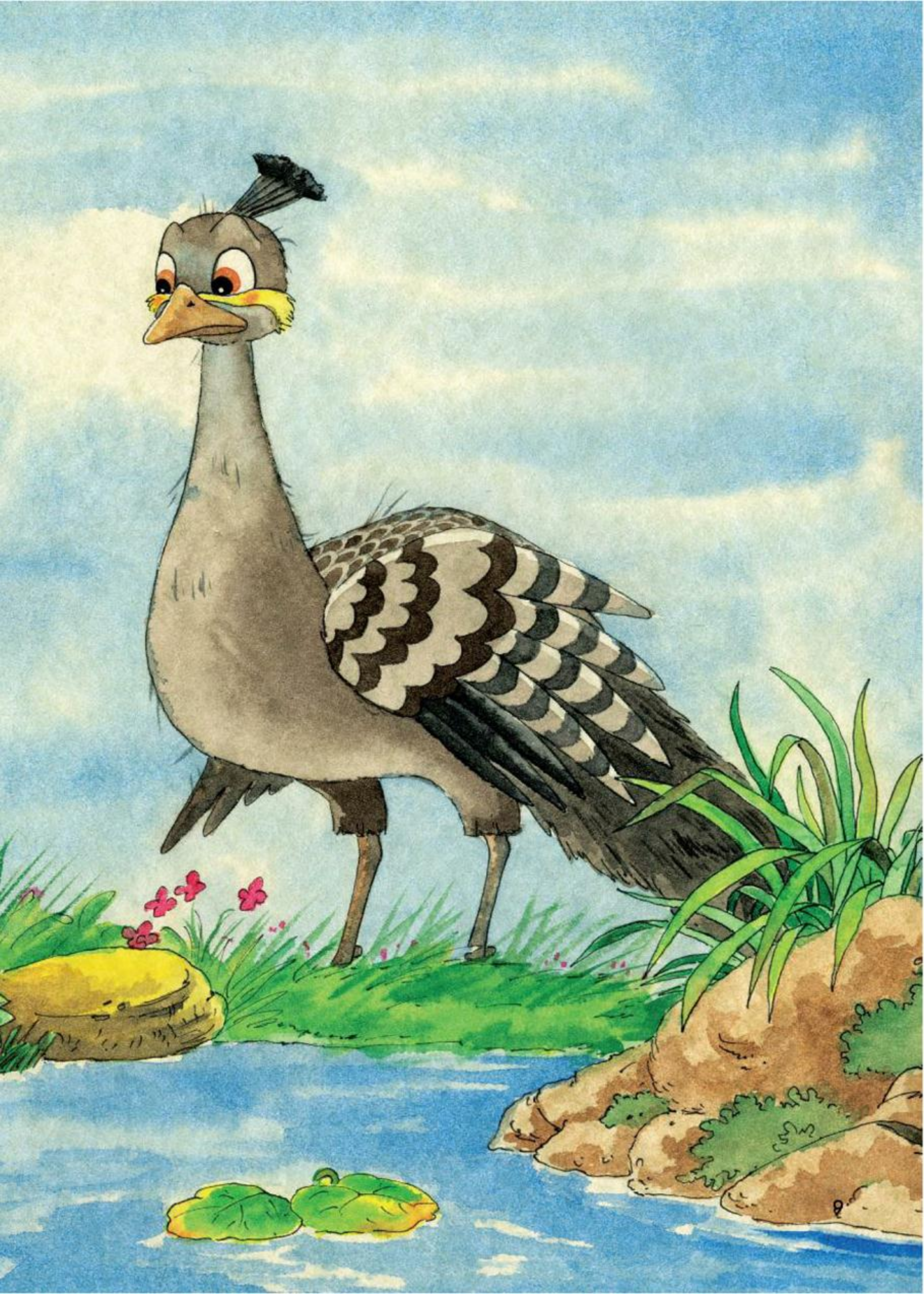
Quạ và Công bị bọn chim khác cô lập, xa lánh mãi thì cũng tức lắm, nhưng chẳng biết làm sao, đành lủi thà lủi thủi đi với nhau.

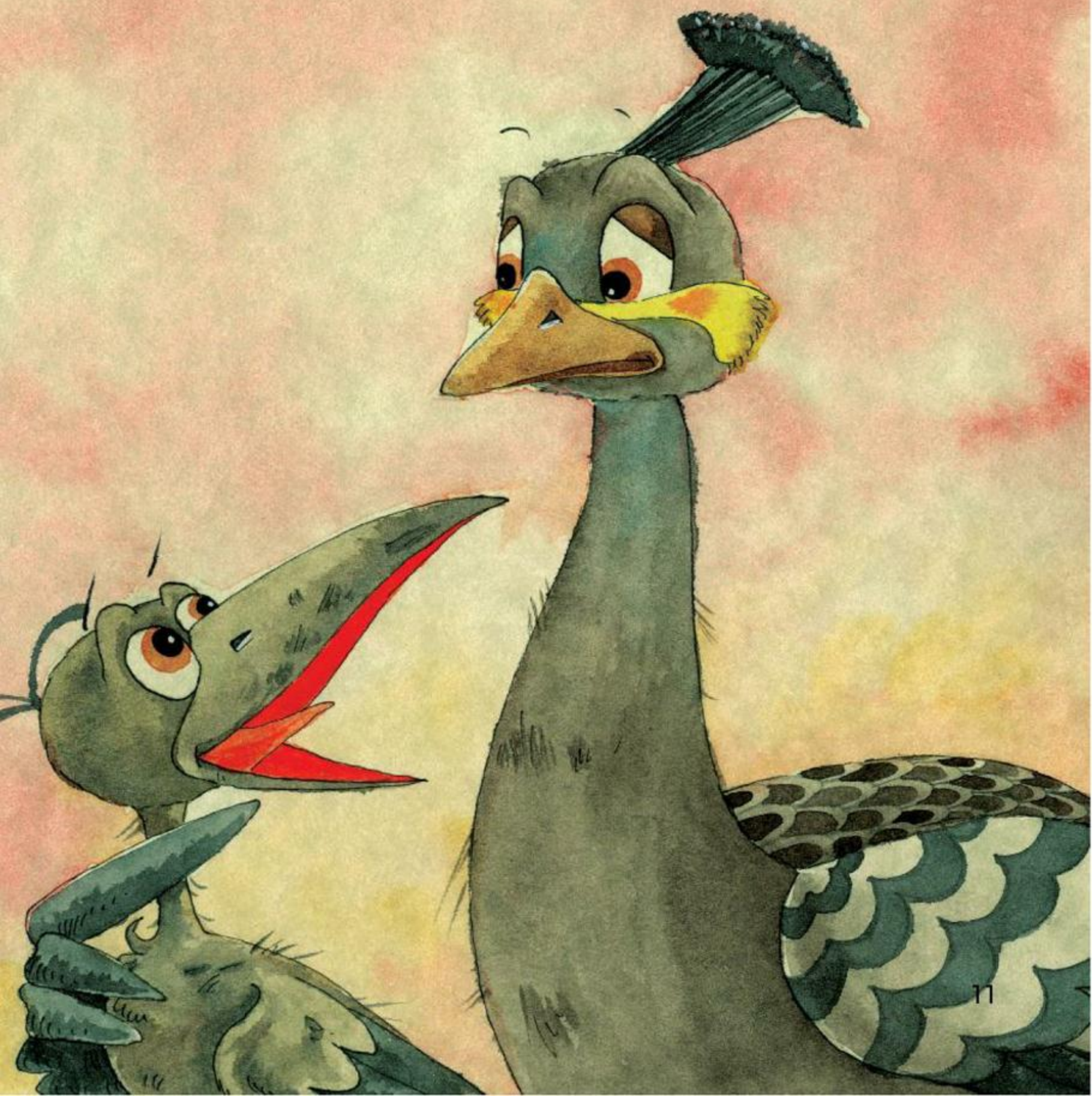
Một hôm, Quạ nói với Công: “Công à, tao nghe làng chim ta từ thuở hồng hoang đã có câu ‘nhất dáng nhì lông’. Bọn chim khác đứa không có dáng thì cũng được bộ lông, sao tao với mày lại xấu cả lông lẫn dáng thế nhỉ. Ngoài đám lông hủi này ra, tao thì bị cái mỏ to quá, còn mày thì ực à ực ịch, cổ thì dài thượt, lại còn cả cái đuôi xòe tóe loe ra thế kia.”

Ông thở dài hồi lâu, rồi nói: “Ồ, đáng thì bó tay, giờ sinh ra thế thì chịu vậy chứ biết làm sao! Nhưng mà bộ lông thì hay là tao với mày nghĩ cách sửa lại cho đỡ xấu. Mày thấy bà già Phượng hoàng ấy, thân hình cũng có hơn gì tao với mày đâu, nhưng được cái lông đẹp. Thế là thành quý ngay. Chẳng phải họ vẫn nói: ‘Một cái lông phượng hoàng bằng cả làng chim chích’ còn gì!”

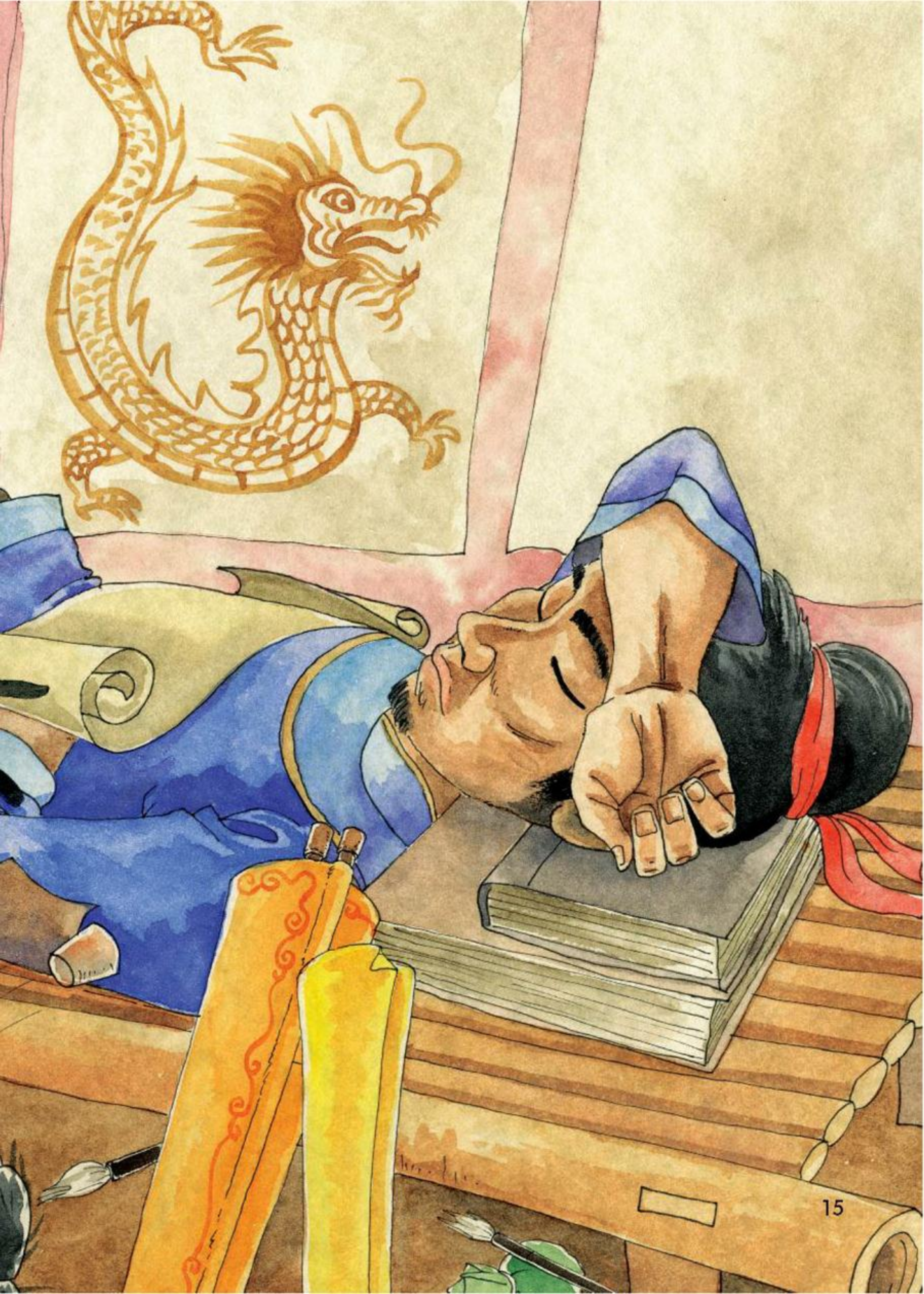

Quạ nghe thế liền sáng mắt lên: “Hay đấy, tao với mày đi kiếm màu về vẽ lại lông! Hai đứa làm luôn hai bộ lông mới thật oách vào! Cho bọn chim kia lác mắt!”

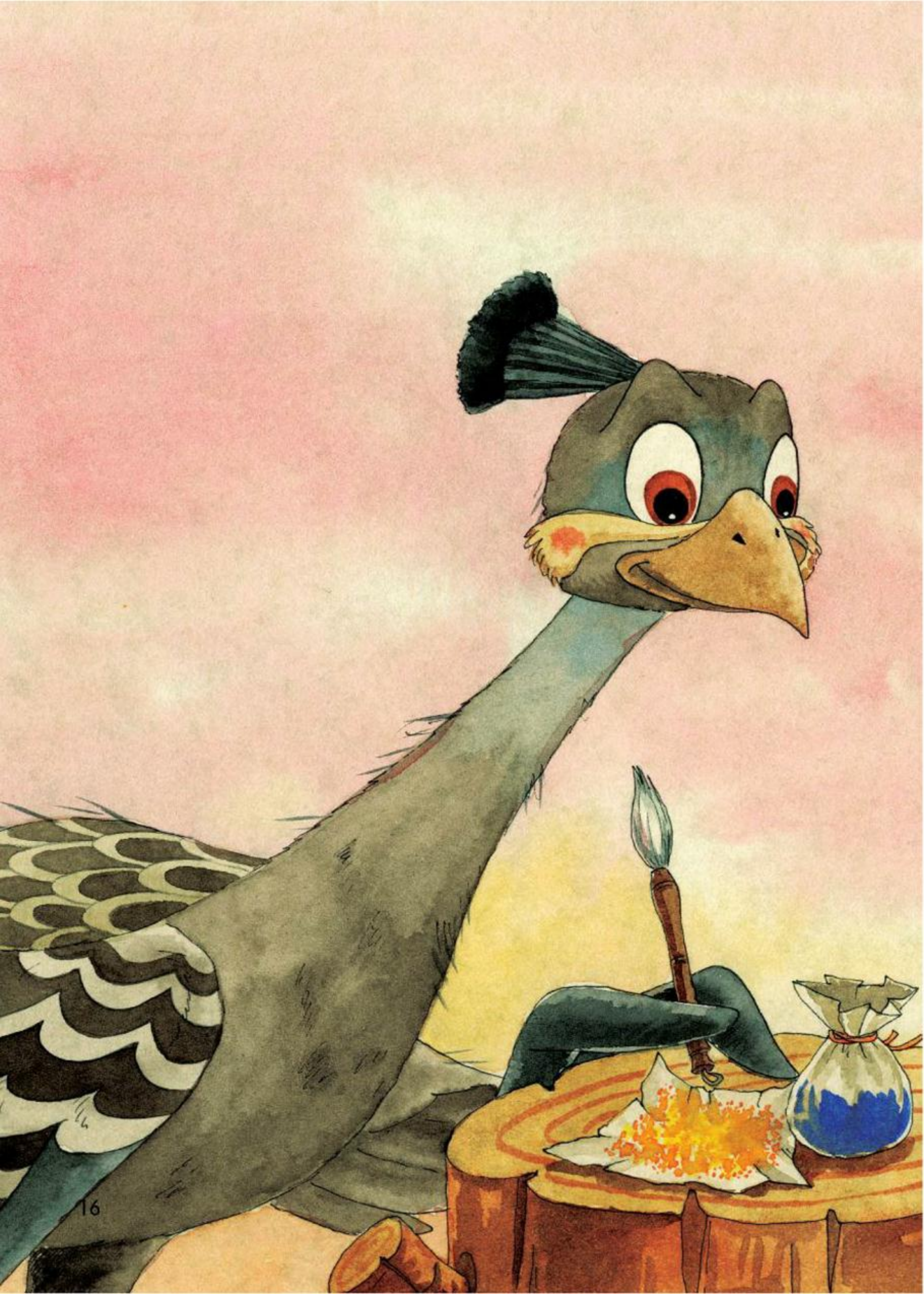

Thế là chúng bay vào làng, tìm đến nhà người thợ vẽ. Anh này đang vẽ dở bộ tứ bình thì lăn ra ngủ ngày, thuốc vẽ với bút quăng lung tung khắp phòng. Quạ và Công lẻn vào vợ một mẻ cả bút lẫn màu rồi chuồn thẳng.

Hai con chim đở các thứ trộm được ra thì thấy một thỏi mực tàu, một cái bút lông, một ít kim nhũ với gói phẩm xanh.

Công béo hơn, tô mất nhiều màu hơn nên Quạ bảo Công nằm xuống để vẽ trước. Quạ vốn khéo tay, thoát tiên nó dùng phẩm xanh tô vào đầu vào cổ và mình Công, tô đến đâu, rắc kim nhũ đến đấy. Đến cái đuôi, Quạ bắt Công phải xòe ra như cánh quạt để vẽ cho kỹ. Ở mỗi lông đuôi Quạ vẽ những vòng tròn và tô bằng mực tàu và kim nhũ rất đẹp.

Hến lượt Công vẽ cho Quạ thì mọi thứ chẳng được suôn sẻ. Công vốn cục mịch vụng về, mà lúc ấy màu xanh và kim nhũ đã gần hết sạch, nên nó lúng túng không biết phải làm sao. Rồi nó bảo với Quạ: “Hết màu rồi, hay tao với mày vào làng đánh một mẻ nữa?”

Quạ đang ngần ngừ vì sợ bị phát hiện thì chợt thấy em họ Qua khoang của nó bay qua kêu ầm lên: “Anh Quạ, anh còn ở đây làm gì vậy, không nghe làng dưới kia người ta đang mổ lợn eng éc ầm ĩ khắp cả à? Nhanh chân còn kiếm được tí lòng thừa, khấu đuôi! Chậm thì ăn lòng ngó nhé!”

Quạ nghe thế thì cuống lên bảo “Chờ tao!” rồi giục Công vẽ cho nhanh, không cần màu mè gì nữa! Công lại càng lúng túng... Sau một hồi, thấy Quạ khoang không chờ mà đã bay đi mất, quạ ta càng sốt ruột, cái tiết gắt gỏng: “Còn bao nhiêu màu mảy đổ hết lên mình tao luôn cho nhanh, chờ cái loại vụng thối vụng nát như mảy mân mê xong thì đã hết cả lòng lợn!”

Ông được thể liền đổ ụch cả chậu
mực tàu lên mình Quạ, nhuộm
toàn thân con chim này thành một màu
đen thui như than cháy.

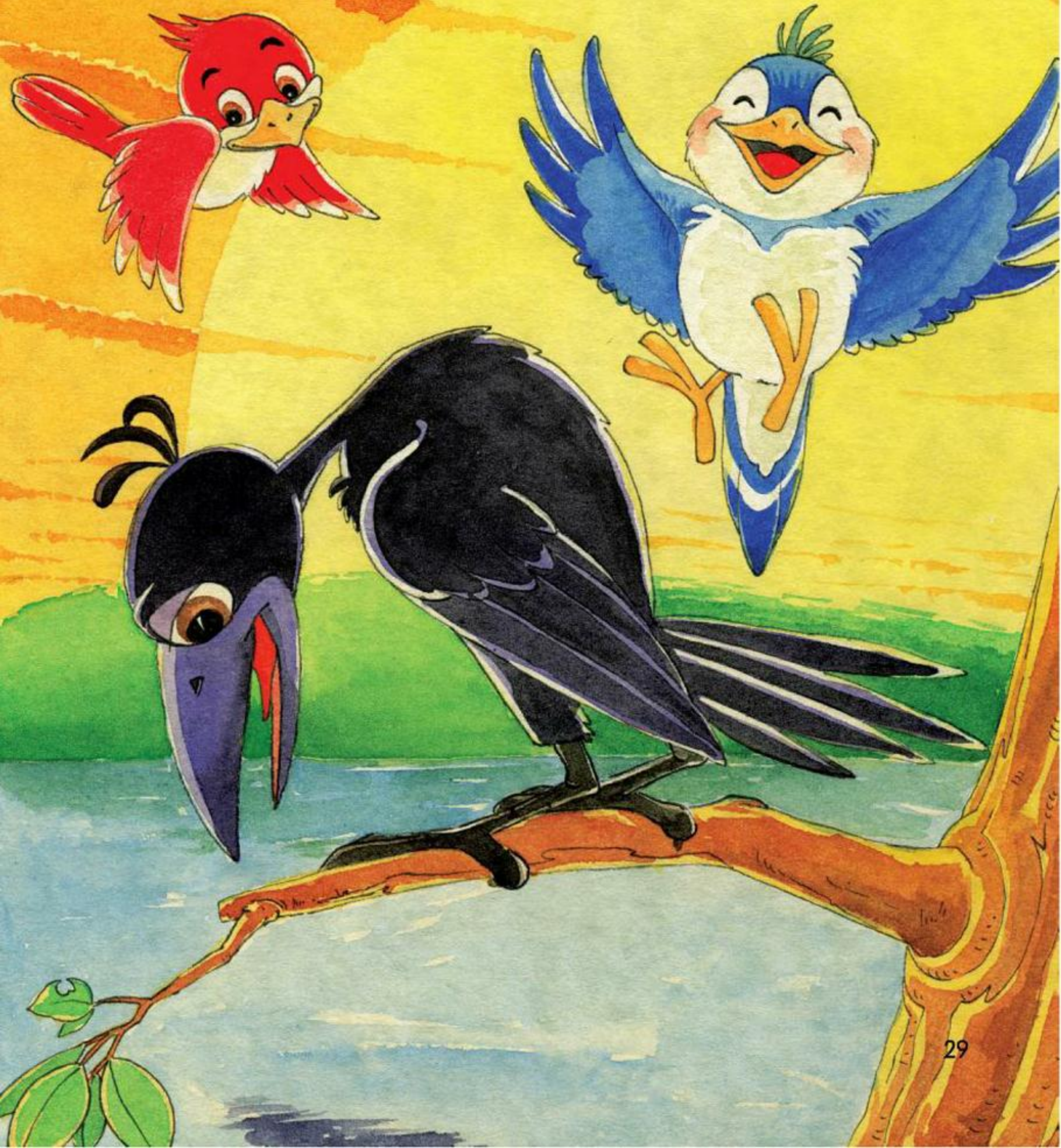
Quạ chỉ muốn xong cho nhanh để đi kiếm miếng, nên chẳng buồn ngắm lại mình, mực chưa kịp khô đã bay tót vào làng.

Hánh chén đã đời trở về, thấy các loài chim tíu tíu vây quanh Công trầm trồ khen bộ lông mới, Quạ ta đắc ý lắm! Sực nhớ ra mình cũng có lông mới, quạ liền bay lại cho lũ chim kia chiêm ngưỡng.

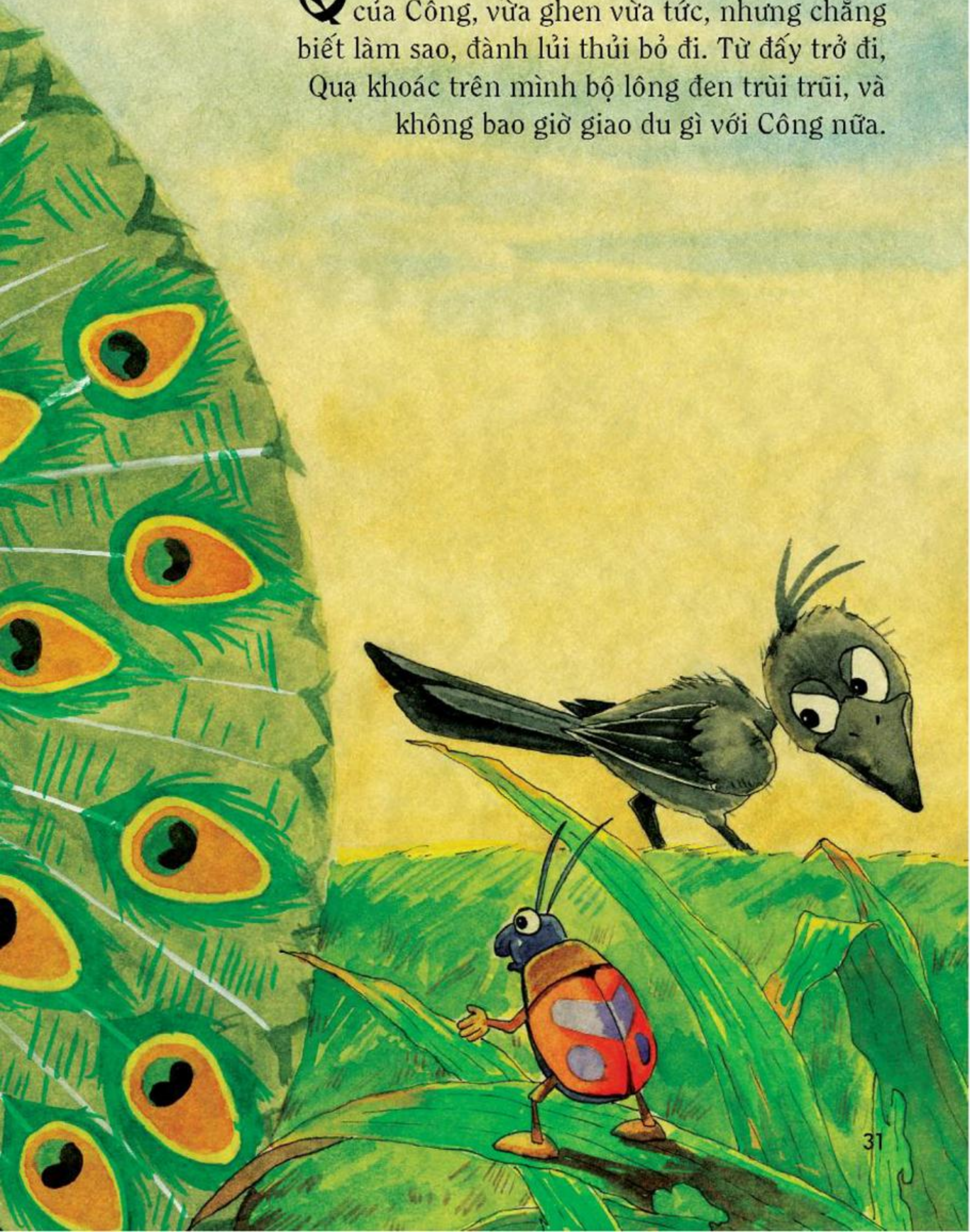

Ồ hắng ngờ, Quạ vừa nhập bọn thì lũ chim kia liền dạt ra như trông thấy vật thể lạ... Rồi cả lũ không tiếc lời chê bai bộ lông của nó. Quạ tức lắm, vội bay ra bờ hồ soi mình dưới mặt nước, thì thấy nguyên một cục than đen sì sì hiện ra...

Quạ nhìn mình, rồi lại nhìn bộ cánh đẹp đẽ của Công, vừa ghen vừa tức, nhưng chẳng biết làm sao, đành lủi thủi bỏ đi. Từ đấy trở đi, Quạ khoác trên mình bộ lông đen trùi trũi, và không bao giờ giao du gì với Công nữa.

QUẠ VÀ CÔNG

Bản quyền © Công ty cổ phần Văn hóa và Truyền thông Nhã Nam, 2010.

NHÀ XUẤT BẢN MỸ THUẬT

44B Hàm Long, Hoàn Kiếm, Hà Nội

ĐT: 04 38225473 - 04 39436126; Fax: 04 39436133

Chịu trách nhiệm xuất bản

CỔ THANH ĐAM

Biên tập: Vũ Minh

Trình bày: Kim Liên

In 5.000 cuốn, khổ 15 x 21cm tại Công ty CP In Truyền thông Việt Nam.
Căn cứ trên số đăng ký kế hoạch xuất bản: 314-2010/CXB/03-24/MT và
quyết định xuất bản số 168/QĐ-MT của Nhà xuất bản Mỹ Thuật ngày 4.5.2010.
In xong và nộp lưu chiểu năm 2010.

Liên kết xuất bản và phát hành:

Công ty Văn hóa & Truyền thông Nhã Nam

1B/IF1, Thái Thịnh, Đống Đa, Hà Nội

Điện thoại: 04.35146875 - Fax: 04.35146965

Website: www.nhanam.vn

Email: nhanambook@vnn.vn

Chi nhánh tại TP Hồ Chí Minh

Nhà 015 Lô B chung cư 43 Hồ Văn Huê,
Phường 9, Quận Phú Nhuận, TP Hồ Chí Minh

Điện thoại: 08 38479853 - Fax: 08 38443034

Email: nhanamhcm@hcm.fpt.vn